

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 83.959 van 8 december 1999
in de zaak A. 44.767/X-7638.**

In zake : Eugène DE WITTE,
wonende te 9160 LOKEREN-DAKNAM,
Daknammolenstraat 29

tegen :

het Vlaamse Gewest, vertegenwoordigd door de
Vlaamse Executieve, thans de Vlaamse rege-
ring,
dat woonplaats kiest bij
Advocaat G. DE PADT,
kantoor houdende te 9500 GERAARDSBERGEN,
Karmelietenstraat 51.

D E R A A D V A N S T A T E, X e K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat Eugène DE WITTE op 8 augustus 1991 heeft ingediend om de vernietiging te vorderen van het besluit van 27 juli 1990 van de Gemeenschapsminister van Ruimtelijke Ordening en Huisvesting waarbij het Daknambroek te Lokeren als landschap wordt gerangschikt;

Gezien de regelmatig gewisselde memories van antwoord en van wederantwoord;

Gezien de "tweede memorie van antwoord" van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door Eerste Auditeur P. DE WOLF;

Gelet op de beschikking van 30 november 1993 die de neerlegging ter griffie van het verslag en van het dossier gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen en gezien de regelmatig gewisselde laatste memories;

Gelet op de beschikking van 24 september 1999 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 27 oktober 1999, datum waarop de zaak in voortzetting wordt uitgesteld tot de terechtzitting van 10 november 1999;

Gehoord het verslag van Staatsraad J. LUST;

Gehoord de opmerkingen van verzoeker, en van Advocaat G. DE PADT, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het advies van Eerste Auditeur P. DE WOLF;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat de Gemeenschapsminister van Cultuur op 18 september 1987 beslist de procedure in te zetten voor de rangschikking van het landschap Daknambroek te Lokeren; dat het voorstel tot klassering als landschap met brief van 21 januari 1988 aan verzoekende partij wordt betekend, samen met een topografische kaart waarop het bedoelde landschap is afgebakend, met een uittreksel uit de kadastrale legger dat de percelen van verzoekende partij, kadastraal bekend Lokeren, 6de afdeling, Sectie A, nrs. 818 c, 819 a en 820 b, vermeldt en met een toelichtingsnota; dat verzoekende partij tegen de beslissing een bezwaarschrift indient; dat op 27 juli 1990 door de Gemeenschapsminister van Ruimtelijke Ordening en Huisvesting het Daknambroek te Lokeren om reden van wetenschappelijke en esthetische waarde als

landschap wordt gerangschikt; dat de percelen van verzoekende partij in het landschap zijn begrepen;

Overwegende dat volgens een eerste middel "een machtsoverschrijding ratione materiae heeft plaatsgevonden door de grenzen van het te rangschikken gebied te verleggen en aldus uit te breiden op de percelen Sectie A nr. 818c en 820b"; dat verzoekende partij in essentie toelicht :

"Het te rangschikken deel van de percelen, sectie A nr 820b en 818c is in het definitief plan ten overstaan van het voorlopig plan zeer verschillend, in die zin dat het te rangschikken gebied onrechtmatig wordt uitgebreid;

Derhalve is ten onrechte een veel groter deel van de percelen 820b en 818c op het definitief plan in het gerangschikte gebied komen te liggen, hetgeen in hoofdorde het voorwerp van (haar) eis tot nietigverklaring van het kwestieus Ministerieel Besluit inhoudt";

Overwegende dat in de memorie van antwoord wordt gesteld wat volgt :

"Betreffende het aangevoerde argument wordt vastgesteld dat de eigenaar op de hoogte werd gebracht dat de geciteerde percelen volledig in de rangschikking waren opgenomen. In zijn bezwaarschrift (...) maakt de eigenaar geen gewag van het feit dat zijn percelen maar voor een gedeelte zouden gerangschikt zijn. In zijn bezwaar haalt hij zelfs heel goed de plaatselijke situatie aan. De perimeter van de rangschikking gaat hier inderdaad tot aan een geasfalteerde weg (pijpekop). Deze pijpekop grenst aan de percelen in kwestie.

Zoals vastgesteld kan worden - bij vergelijking van de perimeter van de eensluidend verklaarde kadastrale plannen van de voorlopige rangschikking en van de definitieve rangschikking - is de grens van de rangschikking ter hoogte van deze percelen niet verlegd geworden";

Overwegende dat verzoekende partij in de memorie van wederantwoord doet gelden :

"Uit geen enkele, aan de belanghebbenden individueel toegestuurde kadastrale legger, bij het bundel

van de voorlopige rangschikking gevoegd, noch uit de algemene legger die deel uitmaakt van het dossier inzake voorlopige rangschikking, dat ter inzage ligt ter griffie van de Raad van State, kan uitgemaakt worden welke percelen geheel of gedeeltelijk worden ingenomen.

De verwarring bleek na toezending van het definitief plan des te groter omdat op de zogenaamde topografische kaart geen rond punt (pijpekop) te vinden is ter hoogte van het perceel 818c, hetgeen er voor gezorgd heeft dat verzoekende partij bij de indiening van zijn bezwaarschrift misleid is geweest en verkeerdelijk de conclusie trok dat het einde van de weg meteen het begin van zijn perceel nr 818c was.

Trouwens voornoemd bezwaarschrift doet niet terzake.

Want, verzoekende partij vraagt de nietigverklaring van het bestreden M.B. wegens de onrechtmatige uitbreiding van het geklasseerde gebied o.m. op basis van de vergelijking tussen de voorlopige 'topografische kaart', en het kadastraal plan, gevoegd bij de betekening van de definitieve rangschikking",

en :

"Bij MEETKUNDIGE vergelijking van het plan dat bij de definitieve rangschikking is gevoegd, en de door verwerende partij zogenoemde topografische kaart, die bij de voorlopige rangschikking was gevoegd, is er onomstootbaar een onrechtmatige uitbreiding vast te stellen van het gerangschikte gebied";

Overwegende dat, wat de in het middel vernoemde percelen nrs. 818 c en 820 b betreft, de afbakening van het landschap op het plan bij het bestreden besluit geheel overeenstemt met de "grens van de rangschikking" in het door de gemeenschapsminister ondertekende kadastrale plan bij het beschermingsvoorstel van 18 september 1987; dat volgens dit kadastrale plan de bewuste percelen helemaal in het landschap vallen, net als op het plan bij het bestreden besluit; dat het middel, aldus bekeken, feitelijke grond mist;

Overwegende dat dit ook het geval is bekeken vanuit het gezichtspunt van de verzoekende partij; dat weliswaar de verzoekende partij met het beschermingsvoorstel niet een afschrift van het door de

minister ondertekende kadastrale plan betekend kreeg, maar een veel minder duidelijke topografische kaart en dat er op grond van die kaart aan getwijfeld zou kunnen worden of de percelen nrs. 818 c en 820 b wel integraal in het voorgestelde landschap zijn begrepen; dat die twijfel echter kennelijk vreemd is geweest aan de verzoekende partij; dat zij immers in haar bezwaar tegen de voorlopige bescherming onder meer schreef :

"Langsheen de Daknammolenstraat blijft het voorgestelde klasseringsgebied op een zekere afstand van de straat vandaan. ENKEL voor ONZE PERCELEN, die één blok vormen - en aan het rond punt palen van de asfaltweg, die loodrecht op de Daknammolenstraat staat, en deel van deze straat uitmaakt - geldt deze regel niet, en worden ze volledig opgenomen in het te klasseren gebied ?!";

dat bijgevolg de bestreden beslissing evenmin vanuit het oogpunt van de verzoekende partij geacht kan worden het landschap uit te breiden tot "een veel groter deel van de percelen 820b en 818c" dan in het beschermingsvoorstel voorzien;

Overwegende dat het eerste middel ongegrond is,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De debatten worden heropend.

Artikel 2.

Het door de Auditeur-generaal aangeduide lid van het auditoraat wordt gelast met het verder onderzoek van de zaak.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare
terechtzing, op acht december 1900 negenennegentig,
door de Xe kamer, die was samengesteld uit :

Mevr. M. VRINTS, kamervoorzitter,
de HH. J. BOVIN, staatsraad,
J. LUST, staatsraad,
Mevr. A. TRUYENS, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A. TRUYENS.

M. VRINTS.